

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Svmma Diana

Diana, Antonino

Coloniae Agrippinae, 1656

Inquisitores

urn:nbn:de:hbz:466:1-40647

habitu Religiosum, est Simonia. Sed an hoc procedat in habitu Religiosorum Equitum, vide *verb. Simonia, num. 7.*

INJURIARE.

Licet injurianti, respondere, mentiris.

1. Vide *verb. Contumelia.* Hic solum confirmamus, quod a nobis dictum est. *verb. Compensare, num. 4.* Quod obijcienti crimen falsum, vel occultum; liceat respondere, *mentiris*, nam quidam Theologus id negat, afferens exemplum Christi, qui a Phariseis laceratus illa contumelia, *Demonium habes, non respondit, mentimini, sed Ego demonium non habeo.* Probat etiam: quia hæc responsio cum inferatur post contumeliam, non habet rationem defensionis, sed potius vindictæ. Nos verò dicimus, optimum quidem esse, quod sequamur exempla Redemptoris, respondendo, *non sum*; non tamen ad id teneri: & illud *non sum*, esse etiam velatam mentitam, cum autem injuria sit expressa, posse propulsari expressè per verbum *mentiris*: quod in tali casu ex circumstantia actualis defensionis patet non esse offensivum, sed defensivum. Et sanè Theologi cum Mendoza in 2. 2. volum. 2. disp. 170 §. 14. n. 119. dicunt, quando blasphemus obijcit Deo mendacium, quod aliter refelli non potest, pertinere ad Religionis virtutem, respondere ei, *mentiris*, quod signum est, hoc verbum non esse sic intrinsecè malum, ut aliquando honestari non possit. Præsertim, quod talem injuriam probare possim mendacem in judicio, & ut talem ad punitionem adigere. Et sic tenet Hur, *rad. ubi supr. & alii. pars. 6. tr. 6. resolutione 16.*

INQUISITORES.

Inquisitores de jure communi.

1. INQUISITORES de jure communi debent esse annorum quadraginta *Summa Diana.*

Clem. nolentes, de heret. & si minores eligentur, electio esset nulla. Ita Zabarella num. 3. Sed cum hodie Inquisitores Italiae creentur à DD. Cardinalibus Inquisitio. Romanæ de scientia Summi Pontificis, parum curandum est de ætate. Ita Farinacius *de heret. quest. 186. num. 51.* Qui verò creantur à Generali Inquisitore Hispaniæ, sufficit, si attingant annum trigessimum, ex privilegio Summi Pontificis. Ita Zanardus *part. 1. cap. 6. quæstione 12.* Quæ etiam ætas sufficit in eorum Commissariis, Ita Molina *tom. 5. tractat. 5. disputation. 28. numer. 23. part. 4. tractat. non. 8. resolutione 54.*

2. Inquisitores secundum Zanardum *Secundum parte 2. cap. 6. quest. 12.* debent esse magis Theologi, quàm Jurisperiti, quia debent de propositionibus hæreticibus judicium ferre. Ad processum verò & examen adhibere possunt peritos Consultores, &c. At Simanca *tit. 4. r. num. 3.* testatur, experientia jam in Hispania compertum esse, quod commodius sit, Inquisitores Jurisperitos eligere, quàm Theologos. Et certè ipsi plura facere debent ut Jurisperiti, quam ut Theologi. *part. 4. tract. 8. resolutione 52.*

3. Inquisitores extorquentes pecuniâ prætextu officii Inquisitionis, secundum Suarez *de cens. disp. 23. sect. 5. num. 24.* incurrunt excommunicationem *Clem. 2. de heret.* Advertit tamen Sanctarellus *de her. cap. 40. dub. 5. num. 26.* aliquos contrarium docere, & multis rationibus probat, Inquisitores in dicta *Clem.* non includi. Stando autem in sententia affirmativa, puto cum Bonacina *tom. 3. disp. 2. q. 10. punct. 10.* non incurrere excommunicationem, si accipiant pecuniam spontè, etiam prætextu officii, oblatam: procurent aut extorqueant prætextu mutui, dati, crediti, &c. vel titulo etiam officii, extorqueant mutuum, &c. *resol. 4. tract. 8. resol. 28.*

4. In Hispania secundum Scacciam *de Etiam ex-jud. lib. 1. cap. 87. num. 12.* Inquisitores, atorquendo litiq; S. Officii ministri, non solum pecuniam, sed neque esculenta & poculenta *S. Officii.*

PPP ra

Et quid de
esculentis, &
poculentis?

ta accipere possunt sub pœna excommu-
nicationis, privationis officii, restitutionis
dupli, & aliis. Et sub iisdem pœnis
tenetur minister revelare, si alium mini-
strum hoc accepisse sciat. Alibi tamen
ubi hæ prohibitiones non extant, escu-
lenta, & poculenta non rejici, *part. 4. tit. 8*
resol. 8.

Inquisitores
non proceden-
tes contra
hæreticos lu-
cri, vel pravi-
alterius affe-
ctus causa,
incurrunt
excommuni-
cationem.

5. Inquisitores omittentes procedere
contra hæreticos odii, rancoris, vel lucri
causa, incurrunt excommunicationem
supradicta *Clem. §. verum*, à qua, extrà
mortis articulum, à solo Romano Pon-
tifici absolvi possunt. Non ita, si proce-
dere omittant propter timorem, vel ad
evitanda scandala. Ita *Locatus in pr. verb.*
Inquisitor num. 19. part. 4. tract. 8. resolu-
tione 37.

Minime, si
excommunicata-
te, &c.

Sicut non in-
currunt irre-
gularitatem,
si remittant
familiares
reos ad judi-
cem laicum,
quando non
gaudent im-
munitate.

6. Inquisitores remittentes reos fami-
liares Judici laico, in casu quo non gau-
dent privilegio fori, non incurrunt irre-
gularitatem: nam *Judex Ecclesiasticus*,
ut notat *Vanshel in cap. si judex laicus*,
de sentent. excommuni. in 6. tenetur id fa-
cere, quoties ad ipsum defertur à Judice
laicus incedens in habitu clericali. Id
quod etiam faciendum præcipitur in
Concordia: quia nimirum Inquisitores
tunc non damnant, nec jurisdictionem
committunt, sed remittunt causam ad
judicem laicum, qui aliàs erat illius
competens. Ita *Suarez de cens. disput. 47.*
sect. 1. num. 10. & alii. Et probatur à for-
tiori, quia *Judices Ecclesiastici & In-*
quisitores tradentes, brachio sæculari
degradatum, vel de hæresi convictum,
non fiunt irregulares, cum ex *cap. no-*
vimus, & *cap. si judex de verb. sign.* tum
ex *Bulla Gregorii XIV.* in qua Ponti-
fex eum *Judicibus tradentibus reos in*
casibus exceptis brachio sæculari, non
dispensat, sed declarat non incurrere
irregularitatem. Quod ait *Gambacurta*
de immunit. Eccl. lib. 2. §. 8. in cit. capite
Inquisitores, & *Episcopos ab irregula-*
ritate excusari ex vi præcepti Aposto-
lici mandantis reos tradi, & simul ir-
regularitatem tollentis, posset quis
negare: nam secundum *Suarez & alios*
excusantur, quia non sunt causa proxi-
mæ cooperantur ad mortem. Manifesta-

Sed in hoc
casu bonum
esset, consu-

tor autem malefactoris tunc incurrit ir-
regularitatem, *cap. tua nos, de homicidio, inquisitorem.*
quando esset accusator, vel testis neces-
sarius ad cognitionem causæ, vel hoc fa-
ceret ut minister justitiæ. Sed his, non
obstantibus, in casu occurrenti consule-
rem, ut *Inquisitores non remitterent*
absque consultatione *Supremi Inquisi-*
toris, part. 4. tractat. 2. resolut. 101.
Quid quando tradunt brachio sæcu-
lari reum hæreticum? Vide *verb. Inquisi-*
torum, n. 254.

INQUISITORUM JURISDICTIO Qualis.

7. Inquisitorum jurisdictionem esse de-
legatam, tener *Narbona in 3. part. re-*
comp. lib. 4. tit. 1. leg. 20. Gloss. 22. num. 79.
Zanardus in direct. Theolog. part. 2. præ-
cept. 6. & alii. Portocarrero in Alleg-
super compet. Jurisd. inter Inquisit. &
Ministr. regales numer. 48. & alii esse or-
dinariam. Utraque vera opinio est pro-
babilis. Imò utraque vera. Nam in se
& à principio est delegata: accedit ta-
men ad conditiones ordinariæ. Vel, ut
rectè ait *Moureaup. 1. de ensalmis, &*
incant. sect. 3. cap. 1. num. 6. quoad utili-
tates ordinariæ, est ordinariæ, & quoad
utilitates delegatæ delegata. Non pla-
cet distinctio *Barbose in l. Prator §. 1.*
num. 65 ff. de judic. quòd *Inquisitor Ge-*
neralis habeat jurisdictionem ordina-
riam, alii verò delegatam, eo quia sunt
ab ipso amovibiles. Nam etiam *Inquisi-*
tor Generalis est amovibilis à Summo
Pontifice, à quo non solum ipse, sed et-
iam alii Inquisitores jurisdictionem ac-
cipiunt immediatè, & mediante solum
nominacione personarum Inquisitori
Generali à Papa indultam. Ita *Torre-*
blanca de magia lib. 3. cap. 5. numer. 211.
& 12. & alii. part. 4. tractat. 8. resolutione
1.

Loquendo
tam de in-
quisitore Ge-
nerali, quam
de aliis.

8. Inquisitorum jurisdictionis, quamvis
concessa sit cum clausula ad beneplacitum,
non expirat ob mortem concedentis. Et
hoc in favorem fidei. Ita *Pegna in direct.*
part.